

خبر

حسینی گزینه اصلی پیکان

با توجه به اینکه قرارداد حسینی با باشگاه پیکان به اتمام رسیده، درباره آینده این سرمربی مباحثی مطرح شده است. با این حال پیکانی‌ها درصدد هستند تا قرارداد مجتبی حسینی را تمدید کنند. ابراهیم شکوری قائم مقام باشگاه پیکان در جمع خبرنگاران درباره وضعیت مجتبی حسینی گفت: «با توجه به بودجه‌ای که داشتیم، بچه‌ها و همه اعضای تیم زحمت زیادی کشیدند. آقای حسینی قطعاً گزینه اول باشگاه پیکان خواهد بود. ما باید عملکرد سال گذشته تیم را بررسی کنیم و براساس بودجه و اهدافی که داریم، برنامه‌ریزی کنیم. قطعاً گزینه اول باشگاه پیکان برای سرمربیگری خود آقای حسینی هستند.»

قرارداد ۲۲ بازیکن مس کرمان تمام شد

پس از سقوط مس کرمان قرارداد ۲۲ بازیکن این تیم با پایان فصل به اتمام رسید. امیرحسین امیر طاهری، علی خلیلی، محمد قاسمی نژاد، شروین بزرگ، عارف رستمی، معین عباسیان، احمد نصیری، حسین دوستدار، میلاد خدایی اصل، سیدمحمد ستاری، مهیار زحمتکش، امیرحسین عسگری، حسن مرادیفر، فرزاد جعفری، علی تهامی، حسین شهریاری، آرمان شهید اذ نژاد، محمد صبوری، عارف زینلی، سامان تورانیان، روان کوک تونگیگ و جورج برابیم کنده نوگنرا ۲۲ بازیکنی هستند که پس از پایان بازی مقابل سپاهان که با سقوط تیم فوتبال مس کرمان به دسته اول تمام شد، قراردادشان به اتمام رسیده است. پس از سقوط و با کناره‌گیری فرزاد حسین خانی از هدایت تیم فوتبال مس کرمان، تلاش مسئولان باشگاه برای انتخاب جانشین این مربی آغاز شده و باید دید چه هنگام برای انتخاب سرمربی جدید و صعود دوباره از لیگ دسته اول به نتیجه نهایی دست می‌یابند.

تمایل ویسی به ماندن در صنعت

عبدالله ویسی که در شرایط بحرانی عهده‌دار تیم قهرنشین نفت آبادان شد و شاید کمتر کسی بقا را برای این تیم متصور بود، دست به کار بزرگی زد و نفت در لیگ ماند. ویسی در این باره می‌گوید: «قرار بود با هیأت مدیره جلسه داشته باشیم که متأسفانه همه استعفا دادند و این خبر ناگواری برای خود من بود. امیدوارم هرچه سریع‌تر مسئولان دست به کار شوند و جلوی استعفا آقایان را بگیرند تا بتوانند کارشان را به نحو احسن انجام دهند. من صددرصد تمایل دارم که در نفت بمانم زیرا یک دوره خیلی کوتاه در آنجا بودم که موفق شدیم مردم خوزستان و آبادان را شاد کنیم و امیدوارم بتوانیم به همکاری ادامه دهیم تا ان شاء الله اتفاقات خوبی در فصل آینده رقم بخورد.»

ایگور کاتانائو

مصدومیت بد موقع

کاتانائو خرید زمستانی تیم فوتبال سپاهان برای جانشینی رناتو داسیلویرا بود، که البته به دلیل جدایی محمدرضا حسینی در بخش تهاجمی تیم مد نظر مورایس قرار گرفت. این بازیکن که نیم فصل ایده‌آلی را در سپاهان سپری نکرد، در آخرین تمرینات سپاهان پیش از مصاف با مس در کرمان با شکستگی پا مواجه شد، تا بدین ترتیب آخرین بازی فصل را هم از دست بدهد. کاتانائو در اصفهان حضور دارد و زیر نظر کادر پزشکی سپاهان مشغول مداوای پای آسیب دیده‌اش است.

نفت مسجد سلیمان

هر بازی دو گل

نفت مسجد سلیمان وداع زودهنگامی از لیگ برتر داشت و نتوانست امتیازات لازم را برای ادامه حضورش در این رقابت‌ها کسب کند. نفت از ۳۰ بازی، ۴ برد، ۸ مساوی و ۱۸ باخت داشت که آمار وحشتناکی به شمار می‌رود و بدتر اینکه این تیم در روزهایی که می‌توانست مانع این سقوط شود، کاری انجام نداد و در مقابل حریفان کاملاً ضعیف ظاهر شد، تعداد گل‌های خورده نفت از همین حکایت می‌کند. این تیم در ۳۰ بازی ۵۹ گل خورده که میانگین هر بازی ۲ گل می‌شود.

رضا اسدی

تراکتور منتظر پاسخ

تیم تراکتور هفته آخر لیگ برتر را نتوانست خوب سپری کند و در مصاف با استقلال ۷ بار دروازه‌اش باز شد. اما رضا اسدی هافبک تراکتور فصل خوبی را سپری کرد و یکی از مدعیان آقای گل در این دوره از رقابت‌ها بود. او نتوانست با به ثمر رساندن ۱۱ گل و با فاصله دو گل از صدر گلزنان در رده مناسبی قرار بگیرد. اسدی این روزها پیشنهادی به تراکتور داده و منتظر جواب تیریزی‌ها است تا شاید یک فصل دیگر در این تیم ماندگار شود.

ZOOM

شروعی مجدد با کدامین دنگرمی؟

بنابراین در پایان یک فصل فوتبالی دیگر باید پرسید که ملوان و امثال آن چه گناهی دارند که نه صنعتی‌اند و نه مثل گذشته با وجود نظامی محسوب شدن از بودجه‌های آن برخوردار می‌شوند تا نیازهای مالی‌شان تأمین شود. آنها مانند سرخابی‌ها ۳۰ تا ۴۰ میلیون طرفدار ندارند که پول دادن از سوی اسپانسرها به آنها اسباب رونق کسب و کار صاحبان صنایع شود و چند برابر آنچه را که می‌پردازند، با فروش بیش از پیش کالاهای تولیدی خود پس بگیرند و هر دو سوی این معامله راضی باشند. پاسخی بر سؤال‌ها و ابهام‌های فوق بر زبان‌ها جاری و شنیده نمی‌شود و هیچ کس به ملوان نمی‌گوید حالا که همه این الزام‌ها را نداری، چه باید بکنی. زارع یک فصل بدون داشتن «باید»‌ها، ملوان را در صحنه لیگ برتر نگه داشت اما آیا فصل بعد هم می‌تواند؟ آیا حمایت عظیم و پرشور هواداران ملوان به تنهایی برای حفظ مجدد این تیم در لیگ برتر کفایت می‌کند؟ بعید است چنین باشد. بنابراین زارع آنقدرها غیرعقلانه و خودخواهانه نیست ولی بدتر از همه اینکه ملوان و پژمان نوری و نظایر او و بازیکنان زحمتکش و کم چشماندشت این تیم می‌مانند و ده‌ها ابهام و رو در رو با این سؤال که آنها باید چه بکنند. باز هم مانند با کمترین امکانات و دریافتی‌های دیر و اندک و با جذب شدن هر چه سریع‌تر به باشگاه‌هایی که قدری بیشتر زودتر به آنها پول می‌دهند؟ نگویند بختی بزرگ ملوان در این نکته است که تا چشم به هم‌زبندی، فاصله دو ماه و نیم بین اتمام لیگ بیست و دوم و شروع لیگ بیست و سوم سبزی خواهد شد و ملوان بدون اینکه به دنگرمی واقعی تازه و بودجه بیشتر و شرایط بهتری رسیده باشد، مجبور به شروع شرکت در این لیگ خواهد بود. آغازی ناروشن و بدون داشتن آمیچی قرون‌تراز فصل تازه پایان یافته و با انواع دغدغه‌ها که همه ملوانی‌ها را در طول مسابقات جان به لب کرد.

زارع رفتنی است و نوری بلا تکلیف

نگاه ناامیدانه ملوان به لیگ بیست و سوم

حمایت مالی نیروی دریایی کشور متولد شد و سال‌ها از این طریق ارتزاق کرد اما بتدریج طی دو دهه اخیر از حجم بودجه‌های تزیینی دولتی به این تیم کاسته شد و در دهه ۱۳۹۰ به جایی رسید که سران وقت این باشگاه باید به اسپانسرهایی کاملاً متفاوت می‌اندیشیدند. اسپانسرهایی که به صحنه نمی‌آمدند زیرا ملوان برایشان آورده‌ای نداشت و فقط حمایت مالی از امثال سرخابی‌های پایتخت آنها را در مرکز توجهی قرار می‌داد و همچنان می‌دهد که هر اسپانسر ورزشی آن را می‌جوید و خرج کردن در راه تقویت تیم‌های معروف فوتبالی را راه نیل به آن می‌داند. از این طریق است که هم کالاهای تولیدی آن اسپانسر و صاحب صنعت می‌فروشد و هم تیم بزرگ و محبوب مورد حمایت به سرمایه عظیمی دست می‌یابد که استفاده از آن برای موفقیت در میدان مسابقات و به تبع آن محبوب و بزرگ ماندن الزامی است.

کمک‌هایی که کم و کمتر شد

ملوان شش دهه پیش با همت و

شامل حال باشگاهش شود (و البته نشد)، به نشانه اعتراض از ملوان جدا شود و نوری هم نداند که در چنین شرایطی چه کار بکند و کدام راه‌ارجح‌تر است. کناره‌گیری به سبک زارع یا ماندن و جنگیدن به روش تمام سه-چهار سال اخیر به قصد فراهم آوردن امکاناتی که بدون آن نه حیاتی موفق برای ملوان امکانپذیر می‌شود و نه برای هر باشگاه دیگری که قصد حضور و ابقا در چنین لیگی را داشته باشد. در زمانه‌ای که تیمداری بالنسبه موفق در لیگ برتر فوتبال کشور با بودجه‌ای کمتر از ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلیارد تومان در هر فصل غیرممکن است و بودجه اجرایی باشگاه‌های صنعتی یا دو باشگاه برطرف‌دار پایتخت به حول و حوش ۷۰۰ و حتی ۸۰۰ میلیارد تومان می‌رسد، ملوان با سرمایه‌ای یک هشتم رقم آخر در پایان لیگ بیست و دوم با زور و مرارت و دشواری فراوان ولی به هر شکل در این صحنه ماندنی شد و

زارع هستند که در دهه‌های ۱۳۸۰ و ۱۳۹۰ و دو سال نخست دهه ۱۴۰۰ با ملوان عجین بوده‌اند و البته قایقران به اوایل دهه ۱۳۸۰ نیز پیوند خورده و به آن عصر هم تعلق داشت. بنابراین هواداران جوان‌تر ملوان الان کاملاً درک می‌کنند که چرا مدیرعامل ملوان باید پژمان نوری باشد و به چه سبب سرمربیگری تیم را باید مازیار زارع انجام بدهد. آنها معتقدند که صدارت و مقام‌هایی بهتر از این متصور نیست و آنان همان جا نشسته‌اند که کاملاً سزاوار آن هستند و رد کردن این مدعا نه آسان است و نه عقلایی.

سؤالی منطقی اما بی‌پاسخ

بر همین منوال برای این دسته از هواداران ملوان (طیف سنی ۱۵ تا ۳۰ سال) واقعاً ظالمانه و بی‌مورد است که زارع در پایان فصل جاری به سبب حمایتی که انتظار داشت در سخت‌ترین شرایط مالی بدون یاورترین ایام حیات «قو»ی سپید

گزارش

وصال روحانی

روزنامه‌نگار

قدیمی‌ترها از میان ملوانی‌ها بیشتر برای امثال بهمن صالح‌نیا، نصرت ایراندوست، محمود پیشگاه هادیان، جاوید جهانگیری، عزیز اسپندار و غفور جهانی احترام قائلند و آنها را شمایل‌های واقعی «قو»ی سپید انزلی می‌انگارند. نسل میانه و آنها که نه پیرند و نه جوان، به محمد احمدزاده احترام می‌گذارند و مرحوم سیروس قایقران برایشان یک قهرمان ابدی است و کمی جلوتر که بیابیم و معاصر شویم، اگر چه امثال حسین کنعانی‌زادگان و عزت‌الله پورقاز را ابتدا با پیراهن ملوان در حال جلوه‌گری دیدیم اما برای جوان‌ترها دونفر نمادهای اصلی ملوان به‌شمار می‌آیند. آنها پژمان نوری و مازیار

مصاحبه

امیدوارم صنعت نفت قهرمان لیگ برتر شود

گروسیان: بین دو نیمه چشمانم سیاهی می‌رفت

می‌کردیم اما آقای ویسی ما را بیدار کرد و گفت شما در گذشته کارهای بزرگی انجام داده‌اید. روزی که آقای ویسی سرمربی تیم شد، به ما گفت فکر کنید هفته اول است و می‌خواهیم سوم شویم و به آسیا صعود کنیم. او یک جدول برای ما ترسیم کرد و بعد از هر بازی هم آن را به روز می‌کرد و به ما نشان می‌داد. با این شرایط اگر آقای ویسی در ابتدای فصل می‌آمد، ما می‌توانستیم حداقل رتبه چهارم را کسب کنیم.»

حتی جام حذفی قهرمان شود. این مردم، صنعت نفت را مثل بچه‌خودشان دوست دارند. «گروسیان درباره تأثیر حضور عیداً... ویسی در این تیم می‌گوید: «آقای ویسی شناخت کاملی از بازیکنان داشتند و می‌دانستند بیشتر بازیکنان مشکل روحی و روانی دارند. ایشان توانستند به خوبی از بازیکنان جوان در کنار باتجربه‌ها استفاده کنند و تیم خیلی خوبی بسازند و کار بزرگی انجام بدهند. ما خواب بودیم و یادمان رفته بود که قبلاً چطور بازی

تاین حد استرس داشته باشم؛ پای امید یک شهر در میان بود و بازی مرگ‌و‌زندگی محسوب می‌شد.» آنها جشن باشکوهی را در آبادان برگزار کردند، که گروسیان در این باره می‌گوید: «جو بی‌نظیری بود و من یکی از بهترین شب‌های زندگی‌ام را دیدم. وقتی از کرمان برگشتیم و از هوایما پیاده شدیم، متوجه شدیم چه خبر است. همه مردم آبادان خوشحال بودند و شهر را بسته بودند. من آرزویم این است که صنعت نفت روزی در لیگ یا

فشار آورد. من بین دو نیمه، بدترین ۱۵ دقیقه عمرم را سپری کردم. به رختکن که رفتم، متوجه شدیم بازی سپاهان و مس مساوی است و از طرفی پرسپولیس هم دو گل به نساجی ده نفره زده است؛ با خودم گفتم سپاهان امی‌ش را از دست داد و دیگر ۳،۲ دقیقه نمی‌دانستم چه کار کنم و چشمانم سیاهی می‌رفت. خودمان گفتیم باید در نیمه دوم پیروز شویم که خدا را شکر این اتفاق هم رخ داد. فکر نمی‌کنم در آینده در مسابقات

فرزین گروسیان، دروازه‌بان صنعت نفت آبادان درباره عملکرد تیمش می‌گوید: «فصل خیلی سختی را گذراندم. از نظر ذهنی و روحی واقعاً تحت فشار بودیم اما خدا را شکر با خوشی تمام شد و تیم در لیگ برتر ماند تا ما سرمنده مردم آبادان نشویم و آنها را خوشحال کنیم.» او با اشاره به بازی هفته پایانی مقابل گل‌گهر سیرجان این‌طور می‌گوید: «خیلی استرس داشتیم و گل‌گهر هم واقعاً به ما

